

Forældre, der er kommet til mig, og alle de mange andre Forældre, der ikke har henvendt sig noget Sted, en skønne Dag paa Grund af den Utryghedsfølelse, de maa nære, den Frygt, de stadig maa gaa i for, at disse Stakler, som dog er deres Børn, skal gøre en Ulykke paa sig selv eller andre, i den Grad taber Taalmodigheden, at de anraaber Samfundet om Hjælp. Det er disse stakkels Hjem, jeg har forsøgt at være Tolk for i denne sene Nattetime. Naar der endnu ikke af den højtærede Socialminister er gjort noget for at raade Bod paa disse Forhold, er jeg sikker paa, at det skyldes ikke Mangel paa Forstaaelse af disse Forhold, og naar Samfundet intet har gjort paa dette Omraade, skyldes det sikkert heller ikke Mangel paa Forstaaelse og Medlidenhed, men det skyldes dette ene, at det er umaadelig dyrt at bygge til til vore Aandssvageanstalter, og vi har været inde i en Periode, hvor der skulde spares. Jeg vil dog have Lov til at sige, at selv om det er rigtigt, staar vi efter min Mening her overfor et Forhold, hvor det meget let kan blive for dyrt for Samfundet at spare for meget. Jeg skal derfor anmode den højtærede Socialminister om at undersøge hele dette Forhold, og hvis den højtærede Socialminister skulde komme til samme Resultat som jeg, at det eneste, der er at gøre for at raade Bod paa disse Forhold, er at foretage en Udvidelse af Anstalten ved Vodskov, vil jeg bede den høje Rigsdag bemyndige Socialministeren til at foretage det fornødne, for at vi kan faa dette Byggeri i Gang. Jeg henstiller det, ikke alene af Hensyn til de aandssvage og af Hensyn til de Hjem, der lider saa frygteligt under dette Forhold, men ogsaa af Hensyn til de raske Børn, som er henvist til at vokse op i Hjem, hvor der findes aandssvage.

Chr. Søgaard: Jeg beklager, at den højtærede Kirkeminister ikke er til Stede, for jeg havde en Tak at bringe ham, fordi han har foreslaaet en Efterbevilling til Brørup Kirke paa 15 000 Kr., et Forslag, som jeg vil anbefale til Finansudvalgets og Tingets Velvillie. Kirken er færdig. Den har kostet 95 000 Kr. Deraf har Staten betalt de 40 000 Kr. og Kommunen og Beboerne de andre 40 000 Kr. Der mangler 15 000 Kr., som altsaa nu foreslaas bevilget, og det haaber jeg maa ske.

Derimod beklager jeg, at jeg ikke kan takke Kirkeministeren for en anden Bevilling, som jeg havde ventet paa dette Finanslovsforslag, nemlig en Bevilling til en Kirke ved Holsted Station. Holsted

Stationsby med Landdistrikt, som skulde have Gavn af Kirken, har et Indbyggerantal af 1 200. Der er 4 km til Holsted Kirke, og hvis Beboerne ved Stationen skulde bruge denne Kirke, vilde den vise sig at være for lille. Der er i Stedet for i en Række Aar holdt Gudstjeneste i en Sal i Holsted Stationsby, og disse Gudstjenester har været vel besøgt, saa det er ganske sikkert, at hvis denne Kirke bliver bygget, vil der ogsaa blive Brug for den. Præstebetjeningen er i Orden, idet Præsten i Holsted kun har een Kirke og dertor let kan betjene den nye Kirke ogsaa. Der er, ved jeg, til Ministeriet indsendt Ansøgning, Overslag og Tegninger, men desværre er der slet ikke paa Finanslovsforslaget noget som helst Forslag til Kirkebygningen. Jeg vil haabe, at det ikke betyder, at der ikke vil komme en saadan Bevilling, og jeg vil henstille, om det ikke var muligt til anden Behandling at føre denne Bevilling paa. Naar der er stillet Krav derovrefra i saa Henseende, er det ikke alene velbegrunnet, fordi der er Trang til denne Kirke, men ogsaa, fordi Befolkningen selv har bragt meget store Ofre. Man begyndte Arbejdet paa Sagen i 1910, og man er gennem Aarene naaet til at have en Vedligeholdelsesfond, Byggeplads til Kirken og Jord til Kirkegaarden. Man har endvidere bygget et Ligkapel, og Beboerne har skaffet til Veje 31 000 Kr. Sammenlagt med det andet, de har skaffet til Veje, beløber det sig til omtrent 50 000 Kr., hvilket viser, at der er stor Interesse for Sagen. Jeg haaber, som sagt, paa, at der allerede paa denne Finanslov maa komme en Bevilling.

Jeg har dernæst et Par korte Bemærkninger til den højtærede Trafikminister. Jeg skal gøre det saa kort som muligt — Tidspunktet og denne faatallige Forsamling opfordrer jo ikke til at holde lange Taler. Det første Spørgsmaal, jeg vil omtale, angaar Dobbeltsporet mellem Bramminge og Lunderskov, hvis Anlæg i Fjor blev udsat i 5 Aar. Naar man har vedtaget en Lov om et saadant Anlæg, og det er Meningen, at det skal fremmes om nogle Aar, og man samtidig staar med saa stor Arbejdsløshed, forstaar jeg egentlig ikke, at man saadan uden videre gaar til at standse et saadant Arbejde, hvor der baade ved Sporlægning, Jordarbejder, Udvidelser af Stationspladser og Opførelse af nye Bygninger kan skaffes et ret betydeligt Arbejde. Men denne Udsættelse er altsaa nu sket, skønt man var ret langt fremskreden med dette Jernbaneanlæg. Man havde saaledes ved Overenskomst eller Ekspropriation erhvervet Jord, ligesom en